

Brüsszel, 2014.6.2.
COM(2014) 335 final

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A
TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A
RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK**

Méltó életet mindenkinek: az elképzeléstől az együttes fellépésig

**„MÉLTÓ ÉLETET MINDENKINEK:
AZ ELKÉPZELÉSTŐL AZ EGYÜTTES FELLÉPÉSIG”**

1. BEVEZETŐ

A szegénység felszámolása és a fenntartható fejlődés megvalósítása olyan alapvető globális kihívások, amelyek kihatnak a jelenlegi és jövőbeli nemzedékekre, és egész bolygónk jövőjére. Ezek a kihívások egyetemesek, kölcsönös összefüggésben vannak, és globális megoldásért kiáltanak. Megoldásuk minden szinten és minden érdekelt fél részéről erős politikai elkötelezettséget és határozott fellépést követel meg.

Ezt a programot úgy kell meghatározni, hogy helyt álljon globalizált és összekapcsolt világunkban, mivel az emberi méltóság, az egyenlőség és a fenntarthatóság tekintetében a jelenlegi állapotok nem tarthatók fenn. Az EU és tagállamai megerősítik elkötelezettségüket az összes partnerrel és érdekelt féllel történő együttműködés iránt, hogy konszenzus jöhessen létre egy új, átalakító erejű 2015 utáni menetrendről. Az ENSZ fenntartható fejlesztési célokkal foglalkozó nyitott munkacsoportjának (OWG) folyamatban lévő munkájához az EU hozzájárult és a jövőben is hozzá fog járulni az EU és az OWG-tagsággal rendelkező tagállamok által végrehajtott beavatkozások révén.

Ez a közlemény az EU aktuális állásfoglalásán, vagyis a Tanács 2013. júniusi következtetésein alapul. E közlemény célja az alapelvek részletesebb kidolgozása, a lehetséges kiemelt területek és lehetséges célkitűzések meghatározása a 2015 utáni kerethez, a javaslatétel a kiemelt területek csoportosítására vonatkozó alternatívákra, és egy új globális partnerségre való felhívás. Ugyanakkor e javaslatok kellően rugalmasak ahhoz, hogy figyelembe vegyék a nemzetközi egyeztetések alakulását. A közlemény tovább pontosítja az EU és tagállamai megközelítését, figyelemmel arra, hogy a fenntartható fejlesztési célokkal foglalkozó nyitott munkacsoport és a fenntartható fejlődés finanszírozásával foglalkozó szakértői csoport munkájának utolsó szakaszához ért. A közlemény hozzájárul továbbá a következő ENSZ Közgyűlésnek a 2015-ben tartandó csúcstalálkozót előkészítő tárgyalások előtti megbeszéléseihez.

A közlemény figyelembe veszi a közelmúltban tartott, a fenntartható fejlődésre és a szegénység felszámolására vonatkozó nemzetközi megbeszélések eredményeit, ideértve a Rio+20 Konferenciát, a Millenniumi Fejlesztési Célokhoz kapcsolódó felülvizsgálati folyamatot, az ENSZ Főtitkár magas szintű munkacsoportjának a 2015 utáni Fejlesztési Menetrendre vonatkozó jelentését és az ENSZ Főtitkár „Méltó Életet Mindenkinnek” című jelentését. A közlemény épít az EU tagállamokkal folytatott megbeszélésekre, továbbá a nemzetközi szinten előterjesztett kulcsfontosságú javaslatokra, ideértve a fenntartható fejlesztési célokkal foglalkozó nyitott munkacsoportban eddig folytatott megbeszéléseket és az érdekelt felekkel folytatott különböző konzultációk eredményét is.

2. AZ ELKÉPZELÉS ÉS AZ ALAPELVEK

Az EU elképzelése¹ azon a tényen alapul, hogy rendelkezésre állnak a mélyszegénység felszámolását belátható időben lehetővé tevő és a világot fenntartható pályára állító

---

¹ Tanácsi következtetések: „A 2015 utáni átfogó program” 2013. június; bizottsági közlemény: „Tisztességes életet mindenkinnek” 2013. február; bizottsági közlemény: „2015 után: A szegénység felszámolásának és a fenntartható fejlődés finanszírozását szolgáló átfogó és integrált megközelítés kidolgozása”; tanácsi

technológiák és eszközök, melyek segítségével 2030-ra mindenkinek biztosítható a méltó élet. Megfelelő keret szükséges azonban ezen elképzelés megvalósításához. A keret a célkitűzések és a lefedettség tekintetében globális kell legyen, biztosítva az egyetemes alkalmazhatóságot minden országban, ám meghagyva a nemzeti felelősséget, és figyelembe kell vevye a különböző nemzeti háttereket, kapacitásokat és fejlettségi szinteket. A keret csak jogokon alapuló és emberközpontú lehet. Fel kell ismernie és figyelembe kell vennie a szegénység felszámolásának és a fenntartható fejlődésnek az egymást erősítő hatásait. Mindemellett kiegyensúlyozottan kell integrálnia a fenntartható fejlődés három (azaz társadalmi, környezetvédelmi és gazdasági) dimenzióját.

1. Egyetemesség és differenciálódás nemzeti feltételek alapján

A szegénység felszámolása és a fenntartható fejlődés által támasztott kihívások mind közösek, mivel jelentőségük egyetemes, vagyis minden országot és népet érintenek, beleértve a jövőbeli generációkat, mind pedig globális jellegűek, mivel egy kölcsönösen összefüggő világban sok kihívás együttes fellépést és globális megoldásokat követel meg. Egy egyetemes és átalakító erejű programot olyan célokra és célkitűzésekre kell alapozni, amelyek az összes országban jelentőséggel és relevanciával bírnak. Ezen túlmenően valamennyi érdekelt félnek szerepet kell vállalnia a megvalósításában.

A keretnek tükröznie kell a globális helyzet változásait. A millenniumi fejlesztési célok megfogalmazása óta a globális kihívások közötti összefüggés erősebbé vált, és az országok fejlődtek gazdasági, társadalmi és a globális menetrendhez való hozzájárulási képességük szempontjából. Az EU a jövőben is tiszteletben tartja az 1992. évi Riói Nyilatkozat elveit. Tekintettel arra, hogy a közös, de megkülönböztetett felelősségek elve a világméretű globális környezetromlásra korlátozódik, ez az elképzelés nem alkalmas a 2015 utáni keretben felmerülő nagyobb kihívások kezelésére. Az EU ugyanakkor készen áll együttműködni partnereivel az egyetemesség és a differenciáció minden országra és a keret teljes hatáskörére való alkalmazásában és annak következményei kapcsán, szem előtt tartva azt, hogy a legkevésbé fejlett vagy egyéb módon veszélyeztetett országok nem maradhatnak le.

Tehát míg a célok és célkitűzések meghatározása az összes érdekelt feladata, az egyetemes keret megvalósítása során figyelembe kell venni az országonként eltérő jelentőséget és feltételeket, és tiszteletben kell tartani a nemzeti irányelveket és prioritásokat. Az ilyen differenciációt különböző módokon lehet megvalósítani, ideértve a célok elérésének különböző megközelítések általi megvalósítását, vagy a haladás differenciált mutatókkal történő mérését. Ebben az összefüggésben az e közleményben előterjesztett célkitűzések elősegítik az egyetemesség és a differenciáció gyakorlati alkalmazhatóságát a fenntartható fejlődésre vonatkozó célok tekintetében. Végül pedig keretet kell biztosítani a célok elérése érdekében végzett munkához, ideértve a mutatókat is, hogy az összes, különböző fejlettségi szinteken álló országban elinduljanak az egyetemes célok eléréséhez szükséges átalakulások. Ehhez elengedhetetlen az egyes országok különböző kiindulópontjainak és képességeinek figyelembevétele, valamint a megvalósíthatóság, a felelősség és a mérhetőség biztosítása.

2. Egy átalakító erejű program, amely integrálja a fenntartható fejlődés három dimenzióját és kezeli az új kihívásokat

Az új egyetemes keret átalakító erejű kell, hogy legyen, hogy megfelelően reagálhasson az új kihívásokra. Ide tartozik a globális szinten jelentkező, a millenniumi fejlesztési célok által

---

következtetések „A szegénység felszámolásának és a fenntartható fejlődés finanszírozása 2015 után” 2013. december.

eddig nem kielégítően rendezett olyan problémákkal szembeni fellépés, mint az inkluzív és fenntartható növekedés, az egyenlőtlenségek, a fenntartható fogyasztás és termelés, a migráció és a mobilitás, a méltányos munka, a digitális társadalmi befogadás, az egészség- és szociális védelem, a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás, az éghajlatváltozás, a katasztrófákkal szembeni ellenállóképesség és kockázatkezelés, valamint a tudás és az innováció. A 2015 utáni keretnek biztosítania kell a jogokon alapuló megközelítést is, amely minden emberi jogra kiterjed, és lefedi az igazságszolgáltatást, az egyenlőséget és a méltányosságot, a jó kormányzást, a demokráciát és a jogállamiságot, a békés társadalmakat és az erőszakmentességet. Mivel az éghajlatváltozás egyre erősödő hatást gyakorol mind a szegénység felszámolásával, mind pedig a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos kihívásokra, az új keretnek horizontális jellegű kérdésként kell kezelnie az éghajlatváltozást. A 2015 utáni keretbe integrálni kell az éghajlatváltozás elleni erőfeszítéseket és fellépést úgy, hogy a célok és célkitűzések egészére kiterjedjen az éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzések megfogalmazása, és figyelembevételre kerüljön a nemzetközi szinten megállapított „2°C alatt” célkitűzés. A keretnek támogatnia kell és ki kell egészítenie a UNFCCC keretében zajló, az éghajlatváltozással kapcsolatos tárgyalásokat, amelyekkel nem lehet ellentétes.

A céloknak és célkitűzéseknek kiegyensúlyozott módon kell integrálniuk a fenntartható fejlődés mindhárom dimenzióját és azok kölcsönhatásait. Az összefüggések felismerése és kezelése támogatja egy hatékonyabban integrált és kevésbé széttagolt keret létrejöttét. Komolyabb erőfeszítésekre lesz szükség a politikai összhang megteremtéséhez minden (nemzeti, regionális és globális) szinten.

3. Elszámoltathatóság

Az elszámoltathatóság, az átláthatóság és az előrehaladás hatékony ellenőrzése a jövőbeli keret alapvető követelményei. Az új keretnek tartalmaznia kell olyan intézkedéseket, amelyek jelentősen javítják az emberek képességét az őket érintő politikai döntéshozatalban való részvételre, és az előrehaladás szempontjából elszámoltathatóvá teszik a kormányokat és egyéb szereplőket. A megfelelő szabályok és intézmények létrehozása kulcsfontosságú ebben a tekintetben. Az elszámoltathatóság fogalmába tartozik még a megvalósításra vonatkozó nemzeti és nemzetközi kötelezettségvállalások teljesítése a megfelelő szakpolitikák végrehajtása, a pénzügyi források hatékony felhasználása és az emberek életének tényleges és érezhető javulása révén.

Az új keret lehetőséget nyújt a legmagasabb politikai szinten jóváhagyott és támogatott olyan globális mechanizmus kidolgozására is, amely biztosítja a nemzeti kormányok és más szereplők - ideértve a magánszektor is - elszámoltathatóságát a keret megvalósítása tekintetében, továbbá lehetővé teszi az előrehaladás szigorú ellenőrzését, az intézkedések felgyorsítását és további szükséges intézkedések meghozatalát is. A civil társadalom, a helyi önkormányzatok és a magánszektor kulcsszerepet kell, hogy játsszon az intézkedések és az elszámoltathatóság biztosításában. Az átláthatóság megteremtése jelentős mértékben függ az előrehaladás ütemére vonatkozó adatok és információk gyűjtésétől, közzétételétől, értékelésétől és könnyű hozzáférhetőségétől mind nemzeti, mind pedig nemzetközi viszonylatban.

Mindez megkívánja az előrehaladás, a kötelezettségvállalások és a megvalósítás rendszeres ellenőrzését egy szilárd intézményrendszeren belül, valamennyi érdekelt fél bevonásával. Ez pedig hatékony adatgyűjtést és elemzést feltételez a tudományos közösség és az egyes országok nemzeti statisztikai hatóságai részéről. Annak érdekében, hogy senki se maradjon le, gondoskodni kell a megfelelően bontott adatok gyűjtéséről.

3. KIEMELT TERÜLETEK ÉS CÉLOK A SZEGÉNYSÉG FELSZÁMOLÁSA ÉS A FENNTARTHATÓ FEJLŐDÉS MEGVALÓSÍTÁSA TERÉN

1. Az átalakító erejű változásra vonatkozó célokon alapuló keret

A nemzetközi vita egyre inkább a 2015 utáni menetrendbe belefoglalandó kulcsfontosságú kiemelt témák körül, illetve a megfelelő célok körül zajlik. A kiemelt területekre vonatkozó közös álláspont kidolgozásának első lépéseként a tanácsi következtetések 2013-ban általános tematikus irányvonalakat jelöltek meg. A Tanács olyan keret kidolgozását indítványozta, amely biztosítja az alapvető életszínvonalat, támogatja a zöldséggazdaság ösztönzését a fenntartható fejlődés keretein belül, ideértve a gazdasági szerkezeti átalakításokat, és biztosítja a világ természeti erőforrásainak és az általuk létrehozott ökoszisztémáknak a fenntartható használatát, kezelését és védelmét. A 2015 utáni keretnek biztosítania kell a jogokon alapuló megközelítést is, amely foglalkozik az igazságszolgáltatással, az egyenlőséggel és a méltányossággal, a jó kormányzással, a demokráciával és a jogállamisággal, a békével és a biztonsággal, valamint az erőszakmentességgel.

A fenti irányvonalak mentén és figyelemmel az ENSZ szintjén, elsősorban a Nyitott Munkacsoportban folytatott megbeszélésekre, a Bizottság a 2015 utáni keretbe integrálható kulcsfontosságú kiemelt területeket határozott meg, mivel azok az alábbiaknak megfelelően alapvetően hozzájárulnak a szegénység felszámolására és a fenntartható fejlődésre vonatkozó átfogó célkitűzéshez. Ezek a területek a nemzetközi és európai szinten kidolgozott műszaki és tudományos kiadványok és háttéranyagok széles skáláján alapulnak, ideértve az érdekeltekkel folytatott különböző konzultációkat, amelyek további információt nyújtanak e területek központi szerepéről a szegénység felszámolásában és a fenntartható fejlődés megvalósításában. E területek irányt mutatnak a minden szinten átalakító erejű változashoz szükséges globális intézkedéseknek. A kiemelt területek meghatározása köztes lépés a korlátozott számú cél kiválasztásához vezető folyamatban.

Ez a szakasz a kiemelt területeknek megfelelő potenciális célkitűzéseket is meghatároz. Ezek a célkitűzések vázolják a főbb szükséges intézkedéseket és elérendő eredményeket az adott területen. Jellegük „szimbolikus”, mivel meghatározzák az adott célhoz tartozó kulcsfontosságú területeket, és a változás motorjaként kell működniük.

2. Lehetséges célok és kiemelt területek

Szegénység

A szegénység felszámolása a Millenniumi Nyilatkozat egyik központi elhatározása. A millenniumi fejlesztési célokon keresztül megkezdett munkát be kell fejezni és meg kell támogatni a szegénységre vonatkozó olyan többdimenziós jövőképpel, amely az összes országban fellép annak sokrétű okaival szemben. Potenciális célkitűzések:

- a mélyszegénység felszámolása;
- a mélyszegénységnek kitett és a naponta kevesebb, mint 2 amerikai dollárból élő személyek arányának csökkentése;
- a hazájuk szegénységi küszöbe alatt élők arányának csökkentése, ideértve a veszélyeztetett csoportokhoz tartozó személyeket;
- az átutalási költségek és a migrációs költségek csökkentése, ideértve a munkaerő-felvételi költségeket;
- a földhöz, tulajdonhoz és egyéb javakhoz való jogok biztosítása;

- a katasztrófákkal szembeni ellenállóképesség megteremtése és az azokból eredő halálesetek és gazdasági veszteségek csökkentése.

Egyenlőtlenség

A befogadóbb és egyenlőbb társadalmakban nagyobb az esély a békés együttélésre, a hosszú távú és fenntartható fejlődés és növekedés megteremtésére, illetve a gazdasági válságokból való gyorsabb kilábalásra. A növekedés és a fejlődés eredményein nagyszámú rétegeknek kell osztozniuk, hogy azok a társadalom minden tagjának javát szolgálják. Orvosolni kell a jövedelmi és vagyoni egyenlőtlenségeket. A 2015 utáni menetrendnek az egyenlő jogok és lehetőségek alapján elő kell mozdítani a társadalom minden tagjába való megfelelő befektetést, különös tekintettel a leghátrányosabb helyzetűekre, még hozzá a jövedelembiztonság és a szociális szolgáltatásokhoz való egyetemes és megkülönböztetéstől mentes hozzáférés biztosításán keresztül.

Potenciális célkitűzések:

- annak biztosítása, hogy az alacsonyabb jövedelmű csoportok a magasabb jövedelműekkel azonos mértékben részesüljenek a növekvő nemzeti jövedelemből;
- a megkülönböztetés és az egyenlőtlenségek felszámolása a közszolgáltatások nyújtásában és a gazdasági életben;
- a társadalom perifériájára került csoportok befogadása és szerepük megerősítése, ideértve az etnikai kisebbségeket, a migránsokat és menekülteket.

Élelmezésbiztonság és táplálkozás, fenntartható mezőgazdaság

Az élelmezésbiztonság hiányával és az alultápláltsággal szembeni fellépés megakadályozhatja a szegénység generációk közötti öröklődését. Az élelmezésbiztonsághoz szükséges a kistermelők, különösen a nők földterülethez, erőforrásokhoz, befektetésekhez és piacokhoz való hozzáféréseinek biztosítása, a tápláló élelmiszerekhez és a megfelelő egészségügyi rendszerekhez való hozzáférés, továbbá a különböző gazdasági szektorok közös fellépése a megfelelő magatartás és étrendi szokások terjesztéséhez. A keretnek támogatnia kell a fenntartható mezőgazdasági, halászati és akvakultúrás gyakorlatokat, az erőforrások hatékony felhasználását és a fokozott rugalmasságot. A fenntartható mezőgazdaság, és azon belül a fenntartható halászat alapvetően fontos a fenntartható fejlődés és élelmezésbiztonság megvalósításához, valamint az éghajlatváltozáshoz való sikeres alkalmazkodáshoz. A betakarítás utáni veszteségeket és az élelmiszerek hulladékká válását is kezelni szükséges. Potenciális célkitűzések:

- a biztonságos, elegendő mennyiségű, megfizethető és tápláló élelmiszerekhez való hozzáférés biztosítása az év minden napján az éhínség felszámolása érdekében;
- az alultápláltság, a gyermekek növekedése leállításának és súlycsökkenésének felszámolása;
- a mezőgazdaság, a halászat és az akvakultúra termelékenységének javítása fenntartható módon;
- az élelmiszer-veszteségek és az élelmiszerek hulladékká válásának csökkentése.

Egészség

Az egészség, amely jólétet jelent és nem csupán a betegség hiányát, a gazdasági és társadalmi fejlődés feltétele és eredménye. A minőségi egészségügyi szolgáltatások méltányos és

egyetemes biztosítása, valamint a túlzott mértékű egészségügyi kiadásokból eredő személyes pénzügyi kockázattal szembeni védelemnek a megvalósítása alapvetően fontos ahhoz, hogy valósággá váljon a lehető legmagasabb egészségügyi színvonalhoz való jog. A legnagyobb kihívás a minőségi egészségügyi szolgáltatások méltányos és egyetemes biztosítása, illetve az ahhoz való hozzáférés megoldása és a hirtelen felmerülő egészségügyi kiadásokkal járó pénzügyi kockázattal szembeni védelem. A (fertőző és nem fertőző) betegségek által okozott terhet csökkenteni kell az életforma, az egészség társadalmi és környezeti összetevőinek alakítása révén, ideértve a betegségek okainak kezelését az egészségügyi szempontok valamennyi szakpolitikai területen történő figyelembevételén alapuló megközelítéssel. Potenciális célkitűzések:

- a gyermekhalandóság és a gyermekágyi halálozás visszaszorítása, az általános szexuális és reprodukív egészség és jogok biztosítása;
- a fertőző és nem fertőző betegségek terhének csökkentése;
- minőségi szolgáltatásokat kínáló, hatékony és méltányos egyetemes egészségügyi alapellátás biztosítása mindenkinek, beleértve a kiszolgáltatott személyeket, úgymint a fogyatékosokkal élőket és az idős embereket;
- annak biztosítása, hogy senkit se taszítson vagy tartson mélyszegénységben az egészségügyi ellátásra fordított kiadás.

Oktatás

A minőségi oktatáshoz és képzéshez való hozzáférés minden gyermek, fiatalok és felnőtt alapvető emberi joga; előfeltétele annak, hogy megtörjön a szegénység generációk közötti öröklődése, továbbá hozzájárul az aktív állampolgári magatartás és a tudás-alapú és innovatív társadalmak kialakulásához. A legnagyobb kihívások közé tartozik az oktatás összes szintjéhez való méltányos hozzáférés, az oktatás befejezésének a biztosítása, és az oktatás minőségének a javítása az egész életen át tartó tanulás koncepciója alapján. A megfelelő szakképzés, képzés és szaktudás alapvetően fontos a fiatalok és felnőttek munkaerőpiaci boldogulásához. Kihívás marad a marginalizált emberek problémáinak a kezelése, beleértve a konfliktushelyzetek által érintett embereket, a nemek közötti egyenlőtlenség felszámolása és a felnőtt írni-olvasni tudás biztosítása minden országban. Potenciális célkitűzések:

- a minőségi alapoktatásban való részvétel és a teljes oktatási ciklus elvégzésének biztosítása fiúk és lányok számára egyaránt, ideértve az alsóbb szintű középfokú oktatást;
- átfogó, átadható alap- és szakmai ismeretek biztosítása mindenki számára a társadalomban való teljes értékű részvétel érdekében;
- az írástudatlanság csökkentése a felnőtt lakosság körében;
- az egyenlőtlenségek megszüntetése az oktatásban, konkrét lépések megtétele a hátrányos helyzetűek és a megkülönböztetés által fenyegetett csoportok elérése érdekében, ideértve a fogyatékosokkal élő személyeket, az etnikai kisebbségeket, a migránsokat és a menekülteket;
- az oktatás, a kutatás és az innováció közötti kapcsolatok erősítése, és a tudás létrehozásának és megosztásának támogatása.

A nemek közötti egyenlőség és a nők szerepének erősítése

A nemek közötti egyenlőség, a nők szerepének erősítése, és a nők és lányok jogainak maradéktalan érvényesülése minden országban alapvető feltétele a fenntartható fejlődésnek, a szegénység felszámolásának és a millenniumi fejlesztési célok befejezetlen munkája elvégzésének. Alapvető kérdés a magas szintű politikai kötelezettségvállalás és annak felismerése, hogy a nemek közötti egyenlőség, a nők szerepének erősítése és a lányok emberi jogainak a biztosítása egyetemes felelősség, a jogállamiság, a demokrácia és a kormányzás megerősítése, valamint a nemek közötti egyenlőségbe és a nők és lányok szerepének erősítésébe történő befektetés növelése. A nemek szerint bontott adatok gyűjtése hozzájárul a nemek közötti esélyegyenlőség középpontba állításához. Potenciális célkitűzések:

- a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak minden formájának megelőzése és felszámolása;
- a nőkkel és lányokkal szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának felszámolása;
- a nők képviselőinek, részvételének és vezető szerepének erősítése a döntéshozatalban minden szinten és minden területen;
- a nők és lányok alapvető szolgáltatásokhoz való egyetemes és egyenlő hozzáféréseinek biztosítása;
- a nemek közötti bérszakadék csökkentése majd felszámolása az állami és a magánszektorban.

Víz és higiénés körülmények

A keretnek támogatnia kell a biztonságos ivóvízhez és csatornázáshoz való hozzáférést, az integrált vízgazdálkodást, ideértve a vízfelhasználás hatékonyságát, hogy lehetővé váljon az éghajlatváltozás és vízhiány okozta kihívások kezelése. Potenciális célkitűzések:

- a biztonságos ivóvízhez való teljes körű hozzáférés biztosítása;
- a csatornázási és higiénés szolgáltatásokhoz való teljes körű hozzáférés biztosítása;
- a vízkészletekkel való integrált gazdálkodás fejlesztése;
- a vízfelhasználás hatékonyságának növelése minden ágazatban;
- a vízminőség javítása és a szennyezés csökkentése.

Fenntartható energia

Az alacsony szénigényű fenntartható energiarendszerek felé való elmozdulás hatalmas előrelépést hozhat a szegénység felszámolásában és a fenntartható fejlődésben, és központi szerepet játszik az éghajlatváltozás mérséklésében. A legnagyobb kihívások a tiszta, megfizethető és fenntartható energiához való hozzáférés, az energiahatékonyság növelése, az ellenálló infrastruktúra és a megújuló energiaforrások részesedésének növelése az energiaellátásban (a „Fenntartható energia mindenkinek” kezdeményezéssel összhangban). Fontos feladat a káros üzemanyag-támogatások kezelése, amelyek nem a legszegényebbeket támogatják, hanem fenntarthatatlan energiarendszereket mozdítanak elő. Potenciális célkitűzések:

- a modern energiaforrásokhoz való teljes körű hozzáférés biztosítása;
- az energiahatékonyság javulási ütemének felgyorsítása világviszonylatban;
- a megújuló erőforrások részarányának növelése a világ energiaellátásában;

- a környezetre káros fosszilis tüzelőanyagok támogatásának kiiktatása.

Teljes körű, termelékeny foglalkoztatás és méltányos munka mindenkinek

A munkahelyek alapvetők a szegénységből való kilábaláshoz, és hozzájárulnak az egyenlőséghez, a méltányossághoz, az igazságossághoz, a békéhez és biztonsághoz. A méltányos munkahelyek létrehozása, különösen a hosszú távú fejlesztés keretében erősíti a növekedést. A legnagyobb kihívások a munkanélküliség, elsősorban a fiatalok és idősek, valamint a fogyatékkal élők körében, továbbá a bejelentett és nem bejelentett foglalkoztatás minősége. Az utóbbi kihíváshoz kapcsolódik a fizetés, a munkafeltételek, a munkahelyi egészségvédelem és biztonság, a szociális védelem, és a megfelelő zöld munkahelyek létrehozásának szükségessége. Potenciális célkitűzések:

- a méltányos munkahelyek számának növelése és a fenntartható foglalkoztatás bővítése a fiatalok, az idősek, a nők és a hátrányos megkülönböztetésnek kitett csoportok körében is;
- a teljes körű foglalkoztatás, a termelékeny foglalkoztatás és a méltányos munka részarányának növelése a teljes foglalkoztatásban, a méltányos munkára vonatkozó program alapelveinek megfelelően;
- a szociális védelmi minimum kiterjesztése és magasabb szintű szociális garanciák fokozatos megvalósítása;
- a migráns munkavállalók és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek jogainak védelme a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) normáinak és szabványainak megfelelően.

Inkluzív és fenntartható növekedés

A szegénység hosszú távú mérsékléséhez és a jólét terjedéséhez inkluzív és fenntartható növekedésre van szükség. A növekedés jó esetben méltányos munkahelyeket teremt az erőforrások hatékony felhasználásával és bolygónk korlátain belül, és támogatja az éghajlatváltozást mérséklő erőfeszítéseket. Lényeges kérdések a vállalkozások, az üzleti tevékenység, a kereskedelmi befektetések és az innováció szempontjából kedvező környezet megteremtésének támogatása, ideértve a szabályozási, igazságügyi rendszereket és a hatékony adórendszereket, az állami beruházások, a piacokhoz és pénzügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés és az új technológiák támogatása. Potenciális célkitűzések:

- a gazdaság szerkezeti átalakításának, valamint az innovációt, a vállalkozást, az üzleti tevékenységet és a kereskedelmet támogató környezet előmozdítása;
- a piacokhoz és pénzügyekhez, valamint az információs és kommunikációs technológiákhoz és hálózatokhoz való hozzáférés biztosítása;
- az ellenálló infrastruktúrákra fordítandó állami beruházások előmozdítása;
- a biztonságos, rendezett és rendszeres migráció elősegítése fokozott nemzetközi együttműködéssel;
- vám- és kvótamentes piacra jutás biztosítása a legkevésbé fejlett országokból származó termékek számára.

Fenntartható városok és települések

A fokozottan urbanizált világban a városok a fenntartható fejlődés szempontjából komoly kihívást jelentenek. Fenntartható tervezési és fejlesztési folyamatokra van szükség, hatékonyan működő hatóságok támogatásával. Ide tartozik a katasztrófa-kockázatok

csökkentésére és a katasztrófavédelemre, valamint a városokhoz kapcsolódó vidéki területekre vonatkozó tervezés és végrehajtás. A főbb intézkedések között említendő a nyomornegyedekben lakók számának csökkentése, a légszennyezéssel szembeni fellépés, az ellenálló otthonok és infrastruktúrák építése és a hulladékgazdálkodás javítása. A hatékonyabb fenntartható városfejlesztés és -irányítás demokratikus, átlátható és elszámoltatható döntéshozatalt követel meg. A fenntartható városi és vidéki közlekedés szintén alapvető fontosságú. Potenciális célok:

- a biztonságos és fenntartható közlekedéshez való hozzáférés javítása, ideértve a megfizethető tömegközlekedést;
- a nyomornegyedekben élők számának csökkentése biztonságos, megfizethető és ellenálló lakhatás és megbízható földbirtoklási rendszerek;
- a fenntartható és hozzáférhető város- és területfejlesztés javítása és megvalósítása;
- a levegő minőségének javítása.

Fenntartható fogyasztás és termelés

A termelés és fogyasztás jelenlegi trendjei nem fenntarthatóak. A fogyasztás vonatkozásában a főbb intézkedések az energiatakarékos, erőforrás-hatékony és környezetbarát termékek használatának támogatása, a környezetre káros támogatások fokozatos megszüntetése és a fenntartható beszerzés. A termeléssel kapcsolatosan foglalkozni kell az innovatív és erőforrás-hatékony termelés támogatásával, a vállalati fenntarthatósági jelentéstétellel, a termék életciklusának értékelésével, a fenntartható építőipar kérdésével, a hulladékgazdálkodással és a vegyi anyagok kezelésével, valamint az ökovállalkozások és az ökoinnováció támogatásával. Potenciális célkitűzések:

- a hulladék csökkentése, újrafelhasználása és újrafeldolgozása;
- az erőforrás-termelékenység javítása;
- a fogyasztás környezeti hatásainak csökkentése;
- a vegyi anyagok megfelelő kezelésének biztosítása teljes életciklusuk alatt;
- a veszélyes vegyi anyagok kapcsán az emberi kitétség és a környezetbe történő kibocsátás mértékének csökkentése;
- a vállalatok, termékek és szolgáltatások fenntarthatósági teljesítményének javítása.

Óceánok és tengerek

Az óceánokkal való fenntartható gazdálkodás gazdasági és társadalmi haszonnal jár az emberiség számára. Fellépésre van szükség az óceánok egészségének biztosítása érdekében az óceánokra hatást gyakorló minden emberi tevékenység ökoszisztémán alapuló megközelítésével és az elővigyázatosság elvének alkalmazásával, valamint a fenntartható halászat támogatása érdekében. A kihívások közé tartozik a szennyezés, a savasodás, a tengerszint emelkedése, a területalapú gazdálkodási eszközök létrehozása, ideértve a védett tengeri területeket a nemzeti illetékességi területeken kívül is, a túlhalászással és túlzott halászati kapacitással szembeni fellépés, az illegális, nem szabályozott és nem bejelentett halászat visszaszorítása, a káros hatások által érintett ökoszisztémák helyreállítása, a környezeti hatások és a halászathoz és a halászati piacokhoz létfenntartás céljából történő hozzáférés biztosítása a kisipari halászok részére. Potenciális célkitűzések:

- az óceánok egészségének védelme és helyreállítása, és a tengerek biológiai sokféleségének fenntartása az emberi tevékenységek hatásainak mérséklésével;
- a fenntartható halászat (egészséges halállományok) biztosítása;
- a halászathoz való hozzáférés biztosítása a létfenntartás céljából halászó kisipari halászoknak helyi, regionális és globális szinten;
- a tengeri szennyezés és hulladék csökkentése, beleértve a szárazföldi forrásokból származó szennyezést.

A biológiai sokféleség és az erdők

A biológiai sokféleség a Föld életfenntartó rendszerének alapvető eleme, amelyet különösen veszélyeztet az éghajlatváltozás. Intézkedések szükségesek az összes természetes élőhely és veszélyeztetett faj eltűnésének mérséklésére (beleértve a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmét és az orvvadászat által előidézett pusztulást) és a biológiai sokféleség kérdését a középpontba kell állítani a főbb szakpolitikai területeken (többek között a mezőgazdaság és a halászat keretében). Az erdővel borított területek világszerte tapasztalt zsugorodását meg kell fordítani, az elsődleges erdők kiterjedésének csökkenését meg kell állítani, továbbá az illegális fakitermelést és az ahhoz kapcsolódó kereskedelmet fel kell számolni. Potenciális célkitűzések:

- az alapvető funkciókat ellátó ökoszisztémák védelme és helyreállítása;
- a kihalással fenyegetett ismert fajok védelme és természetvédelmi helyzetének javítása;
- a természetes élőhelyek megszűnésének, pusztulásának és fragmentációjának mérséklése;
- az erdőirtás és az erdőpusztulás mérséklése fenntartható erdőgazdálkodás alapján;
- a vadon élő állatok és növények valamint a faanyag illegális kereskedelmének visszaszorítása.

Talajromlás, ideértve az elsivatagosodást és az aszályt

A talajromlás, ideértve az elsivatagosodást és aszályt, komoly problémát jelent globális szinten, amelyet tovább súlyosbít az éghajlatváltozás. A prioritás a talajromlás-mentes világ megvalósítása. Ez szükségessé teszi a földterület, mint természetes tőke csökkenésének lassítását, kezelésének javítását (a földhöz való hozzáférést és annak birtoklását is ideértve) és ellenállóképeségének növelését. Potenciális célkitűzések:

- előrelépés a talajromlás világszintű megállítása felé;
- a talaj védelme;
- az aszály megelőzése és mérséklése.

Emberi jogok, jogállamiság, jó kormányzás és hatékony intézmények

Egy jogokon alapuló megközelítés, amely minden emberi jogot figyelembe vesz, meghatározó mértékben hozzájárulhat a kormányzás javulásához, az egyenlőtlenségek és a kirekesztés csökkentéséhez, ahogy e program kitűzött céljaihoz és fellépéseihez is a részvétel, az átláthatóság és az elszámoltathatóság révén. Ehhez elsősorban szükséges a részvételen alapuló politikai rendszerek megerősítése, amelyek lehetővé teszik az emberek, különösen a marginalizálódott és veszélyeztetett csoportok részvételét az őket érintő szakpolitikában és döntéshozatalban, és a felelős személyek elszámoltathatóságának biztosítása. Az ilyen megközelítés fokozott jelentőséggel bír egy összekapcsolódó világban. Lehetővé teszi az

emberek számára, hogy maguk építhessék életüket, tőkét kovácsoljanak a gazdasági lehetőségekből, és ezáltal hasznos és békés módon vehessenek részt a politikai, gazdasági és társadalmi életben. Potenciális célkitűzések:

- díjmentes és egyetemes népesség-nyilvántartás biztosítása és a népességstatisztikai rendszerek javítása;
- a szólásszabadság, az egyesülési szabadság, a társadalmi párbeszéd, a békés tiltakozás és a közügyekben való érdemi részvétel lehetőségének biztosítása;
- az átláthatóság biztosítása, valamint a lakosságnak az információkhoz, a kormányzati adatokhoz, a független médiához és a nyílt internethez való hozzáférés jogának garantálása;
- megfelelő jogi keret létrehozása a legkiszolgáltatottabb társadalmi csoportok és személyek emberi jogainak védelme érdekében, ideértve a menekülteket és az országon belül lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyeket;
- megfelelő jogi keret és nemzeti politikák létrehozása és fenntartása a korrupció visszaszorítása érdekében;
- az igazságügyi intézmények hozzáférhetősége, pártatlansága, és függetlensége biztosítása, valamint a jogszerű eljáráshoz való jog érvényesítése.

Békés társadalmak

A béke a fenntartható fejlődés és a szegénység tartós felszámolásának előfeltétele. A konfliktusok és az erőszak kiváltó okai szoros összefüggésben állnak a gyenge kormányzással, a politikai és társadalmi kirekesztettséggel, az egyenlőtlenséggel, a korrupcióval és az alapvető szolgáltatások hiányával. A prioritásokhoz sorolható az erőszak és az erőszakos halálesetek előfordulásának csökkentése, valamint a határokon átnyúló veszélyekkel - mint például a szervezett bűnözés és az illegális kereskedelem - szembeni fellépés. Alapvetően fontos e kihívások megválaszolásában a megfelelő intézményrendszer létrehozása. Potenciális célkitűzések:

- az erőszakos halálesetek és az erőszaknak kitett személyek számának csökkentése;
- a rendfenntartó, igazságszolgáltatási és biztonsági intézmények kapacitásának, szakmai színvonalának és elszámoltathatóságának javítása;
- a kézi lőfegyverek és az életveszélyes katonai fegyverek illegális kereskedelmének mérséklése;
- a nemzetközi szervezett bűnözés csökkentése, ideértve az illegális pénzmozgásokat, a kábítószeres, az emberek, a vadon élő állatok és növények és a természeti erőforrások csempészetét.

A 2015 utáni keretnek figyelembe kell vennie olyan horizontális jellegű kérdéseket is, mint amilyen az éghajlatváltozás, a katasztrófák és az ellenálló képesség, a népességdinamika és a migráció. Mindezen tényezők jelentős hatást gyakorolhatnak a gazdaságra, valamint a jólétre és az állampolgárok biztonságára, és úgy kezelendők a kereten belül, hogy az a vonatkozó nemzetközi törekvéseket és megállapodásokat ne kettőzze meg, és ne legyen azokkal ellentmondásban. Ezt a megközelítést tükrözik a fent javasolt célkitűzések, amelyek e kulcsfontosságú kérdésekkel foglalkoznak.

Az éghajlatváltozás tekintetében pedig a keretnek integrálnia kell a probléma kezeléséhez szükséges erőfeszítéseket és intézkedéseket, elsősorban azokat, amelyek nem esnek az ENSZ

Éghajlatváltozási Keretegyezmény (UNFCCC) hatálya alá. Ennek megfelelően a 2015 utáni kiemelt területeket és célokat úgy kell kidolgozni, hogy azok támogassák az éghajlatváltozás mérséklését és az ahhoz történő alkalmazkodást szolgáló erőfeszítéseket.

A Melléklet foglalja össze a célkitűzéseket és az egyes célkitűzésekkel kapcsolatos kulcsfontosságú elemeket.

3. A célok kidolgozása és az összefonódások kezelése

Az előző rész azokat a kiemelt területeket és célkitűzéseket taglalja, amelyek fontosak egy átalakító erejű 2015 utáni menetrend létrejöttéhez. A konkrét célok felé haladó munka során azonban több szempontot szükséges figyelembe venni:

A célok legyenek konkrétak, mérhetők, megvalósíthatók, relevánsak és határidőhöz kötöttek. A célok tényekre és rendelkezésre álló, illetve a közeljövőben várhatóan rendelkezésre álló adatokra épüljenek, és olyan mutatókon alapuljanak, amelyek lehetővé teszik az eredmények számszerűsítését konkrét szám adatok, időkeretek és százalékos értékek megadásával. A célok a fő prioritásokat tükrözzék, azonban a megvalósítás bizonyos részleteit mutatókkal kell kifejezni, lehetővé téve az eredmények mérését. Nem kerülhetők el a kompromisszumok a teljesség és a politikai és gyakorlati következmények között, így bizonyos esetekben a célokat alternatív megoldások váltják fel a legproblémásabb kérdésekben.

A célokat egyetemes hatállyal kell megfogalmazni azzal a tudattal, hogy azok különböző körülmények között különböző módokon valósíthatók meg, például eltérő ütemterv vagy megvalósítási terv alapján. Bizonyos célok, illetve azok bizonyos részei jobban alkalmazhatók egyik környezetben, mint a másikban; ez azonban a mutatók megfelelő kiválasztásával kezelhető. Nem engedhető meg, hogy az országok mint egy étlapról válogassanak a célok közül; ez alapvetően fontos ahhoz, hogy az országok összesített erőfeszítései elegendőek legyenek a globális célok és célkitűzések eléréséhez, ami biztosítaná az eredmények lehető legjobb megvalósítását az egyes országokban saját képességeiknek megfelelően. A célok elsősorban országokra vonatkoznak, de megvalósításuk megköveteli valamennyi érdekelt fél közreműködését.

A céloknak tükrözniük kell továbbá a 2015 utáni keret különböző területei között fennálló kapcsolódásokat. Az összefonódások felismerése és kezelése szükséges az elszigetelt munkafolyamatok elkerüléséhez és a fenntartható fejlődés három dimenzióján belüli kiegyensúlyozott előrehaladás biztosítására. Mivel mindegyik kiemelt terület kapcsolódik szinte minden másikhoz, a célok szintjén történő összehangolás elengedhetetlen az összefonódások értelmes és hatékony kihasználásához.

A konkrét prioritások kapcsán megállapított célok (pl. a biztonságos ivóvízhez és a csatornázáshoz való hozzáférés) közvetlenül kapcsolódnak más prioritásokhoz (pl. egészség). Ez azt jelenti, hogy az egyes célokhoz kiválasztott alapvető célkitűzéseken túl a 2015 utáni keretnek világosan meg kell jelölnie e kölcsönhatásokat. Például az élelmezésbiztonságra, a táplálkozásra és a fenntartható mezőgazdaságra vonatkozó cél a kiválasztott fő célkitűzések mellett kapcsolódhat olyan egyéb célkitűzésekhez, mint a vízfelhasználás hatékonysága, a talajromlás, a nemek közötti egyenlőség és a kormányzás.

4. KIEMELT TERÜLETEK LEHETSÉGES CSOPORTOSÍTÁSA

Az EU-n belül végzett munka a kezdeti időszakban bizonyos kiemelt területek és a kapcsolódó célkitűzések meghatározására összpontosított. Az EU és az ENSZ keretében

elfogadott megközelítésnek megfelelően a korlátozott számú cél rögzítésére irányuló folyamatban a következő lépés a kiemelt területek csoportosítása. A csoportosítás fő szempontjának a kiemelt területek és azokhoz kapcsolódó célkitűzések közötti összefonódásokat kell tekinteni, figyelembe véve azok hozzájárulását a szegénység felszámolásához és a fenntartható fejlődéshez. E nagyszámú összefonódás felismerése a 2015 utáni keretben segíthet abban, hogy rugalmassá váljon a korlátozott számú célra vonatkozó konszenzusra irányuló közös munka.

Az ilyen alapon történő csoportosítás példaként az inkluzív fenntartható növekedés kombinálható a foglalkoztatottsággal, a biológiai sokféleség és az erdők kombinálhatók az elsivatagosodással, ideértve a talajromlást és az aszályt, míg a fenntartható városok célkitűzés érvényre juttatható a teljes keret alkalmazása során.

5. EGY ÚJ GLOBÁLIS PARTNERSÉG

Az új és megerősödött globális partnerség szükségszerűen befogadó, és minden szinten mozgósítja az összes országot és érdekelt felet, ideértve a magánszektor, a civil társadalmat, a tudományos és tudásalapú intézményeket, a parlamenteket és a helyi önkormányzatokat. Az EU továbbra is a belső és a globális mozgósítás egyik legfőbb hajtóereje kell maradjon, és több alkalommal is hangot adott az új globális partnerség iránti elkötelezettségének.

Először is fel kell mérni a célok és célkitűzések eredményes megvalósítását szolgáló kulcsfontosságú intézkedéseket, másodsorban pedig meg kell vitatni annak módját, hogy hogyan lehet elegendő figyelmet irányítani e kulcsfontosságú intézkedésekre mind belföldi, mind pedig nemzetközi szinten. Kulcsfontosságú még a támogató környezet, ahol megbízható és egységes a szakpolitikai gyakorlat mind országos, mind nemzetközi szinten.

A támogató szakpolitikai környezet

Az EU továbbra is elkötelezett a szakpolitikák fejlesztési célú koherenciájának (PCD) fokozása mellett, figyelemmel azon szakpolitikák fejlesztési célkitűzéseire, amelyek valószínűsíthetően hatást gyakorolnak a fejlődő országokra. A fejlett és fejlődő világban az összes partnert ösztönözni kell a szakpolitikai összhang megteremtésére és politikáik szükség szerinti felülvizsgálatára, hogy azok támogassák a szegénység felszámolására és a fenntartható fejlődésre irányuló erőfeszítéseket, és így a globális keret megvalósításához érdemben hozzá tudjanak járulni.

Példaként említhető, hogy azon túl, hogy az EU a legnyitottabb piac a fejlődő országokból kiinduló export szempontjából, az EU támogatja a felelős, fenntartható és átláthatóbb beszerzéseket, kereskedelmet és természetierőforrás- valamint nyersanyag-felhasználást. Az EU 2013 júniusában átláthatóságról és elszámoltathatóságról szóló jogszabályt fogadott el, amelynek értelmében a nagyobb nyersanyag-kitermelő és erdészeti társaságok kötelesek nyilvánosságra hozni a kormányoknak teljesített kifizetéseket országonkénti bontásban. Ez a jogszabály hatékony eszköz az EU és a fejlődő országok kezében a korrupcióval szembeni fellépés során, és hozzájárulhat a fejlesztésre fordítható saját erőforrások növeléséhez. Ezen túlmenően a közelmúltban javaslatot terjesztettek elő a konfliktus által érintett és magas kockázatú területekről származó ásványok felelős beszerzésére vonatkozó integrált megközelítésre.

A szakpolitikák fejlesztési célú koherenciájának további példaként az új globális partnerségnek ösztönöznie kell az államok és az egyéb érintett érdekelteltek közötti szorosabb párbeszédet és együttműködést, hogy támogató környezet alakulhasson ki a nemzetközi

migráció emberi fejlődésre gyakorolt pozitív hatásainak erősítéséhez az olyan területeken folytatott munka révén, mint a migráció és az átutalások költségeinek csökkentése, vagy a migránsokkal szembeni hátrányos megkülönböztetés elleni harc. Az EU folytatja erőfeszítéseit a fejlődő országokkal fenntartott partnerségeken keresztül annak érdekében, hogy maximalizálja a migráció fejlődésre gyakorolt hatását a migrációval és a mobilitással kapcsolatos általános megközelítés keretében.

A szilárd hazai szakpolitikák és reformok területén a kereskedelem és a kereskedelem nyitottsága központi szerepet játszik a szegénység felszámolásában és a fenntartható fejlődésben. Ebben a tekintetben meg kell erősíteni a WTO keretei között kidolgozott, szabályokon alapuló rendszer szerepét. Az EU folytatja a legszegényebb országok piaci integrációját célzott intézkedésekkel támogató kezdeményezéseit, mint például az általános preferenciarendszer, ideértve a „Fegyver kivételével mindent” (EBA) kezdeményezést és a fenntartható fejlődésre és jó kormányzásra vonatkozó különleges ösztönző előírásokat (GSP+), a kereskedelem-ösztönző támogatást, valamint a kétoldalú és regionális kereskedelmi megállapodásokat. Arra ösztönözzük partnereinket, különösen a fejlett és a haladó gazdaságokat, hogy vám- és kvótamentességet (DFQF) valamint piacra jutást biztosítsanak a legkevésbé fejlett országokból származó termékeknek. A globális partnerségnek fel kell ismernie az akadályok csökkentésének fontosságát észak–dél, dél–dél irányban és a regionális kereskedelemben, ezek ugyanis egyenlő mértékben fontosak a globális gazdaságba való integrációhoz. Ebben a tekintetben támogatni kell a rendelkezésre álló átfogó statisztikákon alapuló nagyobb átláthatóságot.

A tudomány, a technológia és az innováció (STI) valamint a kapacitásépítés alapvető szerephez kell jussanak a 2015 utáni menetrend támogatásában és ösztönzésében. A menetrend szerves részét képezik a tudás létrehozását és terjesztését szolgáló szakpolitikák. Az EU a tudomány, a technológia és az innováció integrált és hatékony megközelítését támogatja az Európa 2020 stratégia jövőképevel összhangban. Nemzetközi szinten az EU kutatási és innovációs keretprogramja, a Horizont 2020 ösztönzi az együttműködést az EU és a nemzetközi partnerek között a kutatás és innováció területén. A tudományos, technológiai és innovációs kapacitás fejlesztése fontos feladat. Az EU ösztönzi a tiszta és környezetvédelmi szempontból megbízható technológiák fejlesztését és átadását a kereskedelmi akadályok csökkentése, ösztönzők, tudományos és technológiai együttműködés, továbbá kapacitásépítés révén. A párhuzamosság elkerülése érdekében komoly lehetőségeket rejt a meglévő mechanizmusok továbbfejlesztése. A tudomány, technológia és innováció mellett a kapacitásépítés alapvetően fontos a meglévő tudás hasznosításához és ahhoz, hogy a 2015 utáni célok felé történő haladás fenntartható legyen. Az ENSZ Környezetvédelmi Program (UNEP) kormányzótanácsa által 2005-ben elfogadott Bali Technológia-támogatási és Kapacitásépítési Stratégiai Terv jó alap a további elképzelésekhez.

A szükséges pénzügyi források mozgósítása

A pénzügyi források mozgósítása meghatározó. A világunk előtt álló kihívások tükrében maximalizálni kell az összes rendelkezésre álló (hazai és külföldi, állami és magán) forrás felhasználását. A nemzeti kormányok elsődleges feladata a mozgósítás és saját erőforrásaik optimális felhasználása a nemzeti szakpolitikák keretein belül. Az EU készen áll az erőfeszítéseikben segítségre szoruló országok támogatására. Ebben az összefüggésben az EU elismeri a hivatalos fejlesztési támogatás (ODA) kulcsszerepét, és megerősítette elkötelezettségét a 0,7%-os cél 2015-ig való elérésére.

A 2015 utáni keret finanszírozásával kapcsolatos megbeszélések során átfogó és integrált módon kell megközelíteni a szegénység felszámolása és a fenntartható fejlődés

finanszírozását, a 2013. évi közleménynek és tanácsi következtetéseknek megfelelően. Ebben a tekintetben az alábbi elemek nem hagyhatók figyelmen kívül:

- A szakpolitikai célok finanszírozásának fő mechanizmusa a hazai erőforrások mozgósítása. Prioritást élvez az adópolitika és az adminisztráció megerősítése, az illegális pénzmozgásokkal és a korrupcióval szembeni fellépés, valamint a természeti erőforrásokkal való gazdálkodás fejlesztése, melyek a haladás feltételei.
- A nemzetközi közfinanszírozás továbbra is kulcsfontosságú szerepet játszik a hiányos hazai erőforrások kiegészítése és szükség szerint további források és beruházások mozgósítása terén. Az ODA katalizátori potenciálja hatékonyabban hasznosul az olyan mechanizmusokon keresztül, mint például a források ötvözése.
- A magánszektor továbbra is az inkluzív és fenntartható növekedés fő motorja. A kormányoknak maximalizálniuk kell a magánszektor által létrehozott lehetőségek kihasználását nemzeti és nemzetközi szinten, ideértve a szabályozási és operatív eszközök optimális felhasználását, hogy a magánszektor növelhesse hozzájárulását a közcélok megvalósításához.

Az új globális partnerség keretében a finanszírozással kapcsolatban folytatott megbeszéléseknek a fenntartható fejlődés finanszírozásával foglalkozó kormányközi szakértői bizottság munkájára kell alapozniuk, szoros összhangban a következő fejlesztés-finanszírozási konferencia előkészületeivel, és figyelembe kell venniük és tiszteletben kell tartaniuk más fórumok, mint például a UNFCCC, az ENSZ Biológiai Sokféleség Egyezménye és a 2015 utáni katasztrófa-kockázat csökkentő nemzetközi keret (a Hyogoi Cselekvési Keret utódja) kapcsolódó folyamatait.

A 2011-ben Busanban rendezett, a támogatások hatékonyságáról szóló negyedik magas szintű fórumon és a 2014-ben rendezett, a globális partnerségről szóló első magas szintű tanácskozáson vállalt kötelezettségek képezhetik a fejlesztéssel kapcsolatos hatékony együttműködés alapját a 2015 utáni keretek között. A busani alapelvek, amelyek a nem hagyományos donorokra is mérvadóak, hatékonyabb fejlődési eredményekhez vezetnek. Az EU folytatja azon politikáinak megvalósítását, amelyekkel növeli fejlesztési együttműködésének hatását és hatékonyságát.

A haladás nyomon követése és az elszámoltathatóság

A 2015 utáni keret sikeres megvalósítása érdekében erős elszámoltathatósági mechanizmusokat kell alkalmazni a haladás méréséhez. E mechanizmusok alapja a nemzeti és nemzetközi szinten alkalmazott kölcsönös elszámoltathatóság, ami feltételezi a 2015 utáni célok és célkitűzések irányába tett haladás nyomon követését. Ez mindenképpen kiterjed a globális célok megvalósítása érdekében a nemzeti kormányok által végrehajtott intézkedésekre és finanszírozásra, a nemzetközi intézkedésekre és a magánszektor nemzeti erőfeszítéseikhez történő hozzájárulására.

A haladás nyomon követését a nemzeti szinten érvényesített elszámoltathatóságra és az illetékes nemzeti statisztikai hatóságok által készített hivatalos statisztikákra kell alapozni. Nemzetközi szinten rendszeres időközönként magas szintű áttekintést kell végezni, egyebek között a fenntartható fejlődéssel foglalkozó magas szintű politikai fórum (HLPF) keretében. Kerülendő az egyéb nemzetközi kölcsönös elszámoltathatósági folyamatokkal, például a fejlesztés-finanszírozási folyamattal való párhuzamosság.

Fontos lesz továbbá a haladás éves átfogó ellenőrzése az Ügynökségközi és Szakértői Csoport (IAEG) millenniumi fejlesztési célok mutatóira vonatkozó munkája alapján. A meglévő adatok fokozott használata és a nagyobb számú és jobb minőségű adat gyűjtésének biztosítása

az új technológiák és szoftverek révén kulcsszerepet játszik. A további intézkedések kiindulópontjaként szolgálhatnak a meglévő mechanizmusok és a statisztikai kapacitások erősítését célzó stratégiai tervek, mint például az OECD Párizs 21, a busani statisztikai cselekvési terv, valamint a statisztika fejlesztésére vonatkozó nemzeti stratégiák (NSDS).

6. A KÖVETKEZŐ LÉPÉSEK

Az e közleményben kidolgozott megközelítés számos olyan elemet határoz meg, amelyek relevánsak a fenntartható fejlesztési célokkal foglalkozó nyitott munkacsoport (OWG on SDGs) munkájának befejező szakaszai, a fenntartható fejlődés-finanszírozással foglalkozó szakértői bizottság munkája, illetve a 2014 szeptemberében kezdődő ENSZ Közgyűlésen (UNGA 69) a 2015 utáni keretre vonatkozó megbeszélések szempontjából. E megközelítés a tavalyi év során elfogadott tanácsi következtetésekre épít, és alapot szolgáltat a Tanács számára az uniós álláspont továbbfejlesztéséhez. Középtávon valószínűleg hasznosnak bizonyuló tartalmi elemeket biztosít, azonban tekintettel kell lenni arra, hogy az EU álláspontját az OWG és a szakértői bizottság végleges jelentései, valamint az ENSZ Főtitkár 2014-ben elkészítendő összefoglaló jelentése ismeretében kell majd alakítani.

Az EU és tagállamai továbbra is szilárdan elkötelezettek a 2015 utáni kerettel kapcsolatos megbeszéléseken való aktív és konstruktív szerepvállalás mellett, és a prioritások és problémák további kidolgozásával járulnak hozzá a keret részletesebb meghatározásához. Az EU egységes álláspontja biztosíthatja a szükséges alapot a partnerországok, az érdekelt felek és az állampolgárok hathatós megszólításához és bevonásához.